

بخشی از گزارش گروه علمی هنر ایران در جلسه اختتامیه همایش (۳ دی ماه ۱۳۸۳)

از جناب آقای دکتر سیدحسین شهرستانی

به نام خدا

گروه هنر ایران، ۹ نشست داشته است که در هر نشست، ۵ مقاله ارائه می‌شد و جمعاً ۴۵ مقاله در این گروه داشتیم. از این مقالات، ۳۹ مقاله، مقالات فارسی و ۶ مقاله، مقالات خارجی بود. محققان، ۱۲ نفر از میان خانم‌ها و ۳۳ نفر آقایان بودند. نکات شاخصی که پیشنهاد شده است در بحث‌های چند روزی که همایش برگزار شد، با توجه به گستردگی رشته‌های هنر که از بخش‌هایی از ادبیات را تا سینما شامل می‌شود، تنوع بسیار زیادی است. اما در این همایش، به این نکات بیشتر توجه شد:

الف) فرش‌های دستباف و انواع دستبافته‌های ایرانی. در این گروه که استان‌هایی مثل استان زنجان، مرکزی، کردستان، خراسان و مازندران بیش از استان‌های دیگر فعال بودند و مطالب تازه‌ای ارائه دادند، نکته برجسته، حضور برخی جوانان و تحقیقات میدانی بسیار خوب این عزیزان جوان بود که مایه امیدواری است و بیشتر این تحقیقات، کاربردی بود.

ب) توجه به برخی هنرهای سنتی در معرض انقراض، مثل سوزن‌دوزی و هنرهایی از این دست در نواحی مرزی ایران که قابل توجه است.

پ) نقاشی و توجه به مکاتب گوناگون نقاشی، از جمله مکتبی چون مکتب قزوین که کمتر مورد توجه قرار گرفته بود و مورد بحث قرار گرفت.

ت) توجه ویژه به هنرمندان سنتی کشور در استان‌های مختلف و انتقال تجربیات استادان هنرهای سنتی به شیوه استاد - شاگردی برای حفظ، احیاء و تداوم این هنرها. این هنرها دامنه گسترده‌ای چون خوشنویسی و کتاب‌آرایی، معماری سنتی و تزیینات وابسته به آن، خاتم، باتیک، چاپ روی پارچه تا چاقوسازی، سفال، منبت، نازک‌کاری‌های روی چوب و از این قبیل را دربر می‌گرفت.

ث) مطالعات تطبیقی توسط محققان داخلی و خارجی که بسیار مفید و ارزنده بود؛ مثل تأثیر متقابل معماری ایران بر کشورهای دیگر و آن کشورها بر ایران. تأثیر موسیقی ایرانی بر بنگلادش، یک نمونه خوبی از این مطلب بود که ارائه شد.

ج) معرفی موسیقی اصیل و سنتی نواحی گوناگون ایران.

پیشنهادهای دوستان ما در گروه هنر ایران، این چهار مورد است:

۱- پیشنهاد می‌شود با توجه به تنوع و گستردگی هنرهای ایران، همایش‌های کوچکتر تخصصی، اما با رشته‌های محدودتر و با مقالاتی پرمحتوا و گزارشات دقیق میدانی در این همایش‌ها برگزار شود. این که، دو سال یک بار می‌تواند همایش‌های گسترده‌ای این چنین باشد، اما همایش‌های کوچکتر تخصصی، چند هنر با هم، هنرهایی که در یک گروه قرار می‌گیرند، هنرهای تجسمی، هنرهای کاربردی، هنرهای دستی و سنتی، هنرهای مدرن، هنرهای نمایشی دراماتیک، مثل سینما و تئاتر، این‌ها را می‌شود مستقلاً در همایش‌های کوچکتری برگزار کرد.

۲- حمایت از هنرهای سنتی، به‌ویژه هنرهای در معرض خطر و بالتبع استادان و پیشکسوتان این هنرها.

۳- ایجاد انگیزه و تشویق جوانان علاقه‌مند به پژوهش و ادامه راه بزرگان هنرهای اصیل ایرانی و نیز کاربردی و اقتصادی کردن این هنرها.

۴- استفاده مناسب از تکنولوژی در خدمت احیاء و اشاعه هنرهای سنتی و نه در تعارض با آن، که:

آب در کشتی، هلاک کشتی است   آب زیر کشتی همچو پستی است